
Utógondolatok a Temetésről

Amivel még tartozom Édesanyám emlékének:

Az életünk nehéz feladatok elé tud állítani, néha olyanok elé, melyeket szinte képtelenség véghez vinni, betartani. Ilyen feladat elé állított engem Édesanyám utolsó kívánsága, melyet kétszer is elismételt nekem. Ő pontosan elmondta halála előtt pár hónappal, hogyan kívánja hamvait elhantolni: „Édes kislányom, ha meghaltam, hamvasszatok el. Sándor és Józsi ássák meg poraimnak a kis gödröt a szüleim sírjában és a NT Kovács Imre mondjon sírom felett búcsúszókat. Csak ti legyetek ott (nevek kimondva).” Röviddel halála előtt megismételte ugyan ezt. Természetesen megígértem neki, nem gondolván, hogy ez az egyszerűség ilyen darázsfészket fog megnyitni ismerői körében. Mindenki, aki szerette és tisztelte Őt, le akarta róni kegyeletét a temetésén, ami érthető. Ezt nem tudtam megtenni, mert megszegtem volna adott szavamat.

A kis temetés meghitt volt és mágikus. Úgy ahogy a Bölcséletek Nagyasszonyát megilleti, helyeztük sírba kis diófakoporsóját, melyet ugyancsak mágikus úton sikerült előteremteni. Temetésén minden mozdulatunknak és jelenségnek szeretettel átítatott szimbolikus értéke és kegyelete volt. Olyan temetést kapott, amelyet kívánt, s amely lélekemelő volt, remélem úgy az Ő lelkének, mint azoknak, akik sírja körül álltak. Bocsánatot kérek azoktól, akik szerettek volna, de nem lehettek jelen ezen az utolsó földi szertartáson.

Az újságokban megjelenő megszokott, de hiányzó gyászjelentés az én döntésemre nem jelent meg. Soha nem szerettem ezeket a végérvényes, fekete keretben megjelenő híradásokat azokról, akik kiléptek ebből a világból. Csámcsogásra, sopánkodásra, pletykára adnak okot, nem az elhunyt, ez esetben Édesanyám emberi méltóságának, élete értékének. E döntésemért vállalom a felelősséget. Akihez a hír eljutott, megérdemelte, hogy tudomást szerezzen róla.

A közös búcsúzáson, melyet a MBE székházában rendeztünk meg, érdemében megünnepeltük életét, munkásságát és hatalmas emberségét. Hangot kaptak azok, akik kívántak szólni, az volt jelen, akinek ott kellett lennie. A legnagyobb tisztelettel és szeretettel köszönhattünk el tőle, a viszontlátásig, mert mindenki tudta, aki részt vett, hogy Ő nem halt meg, csak átlépett az Örök Fény világába.

Isten áldjon Drága, Egyetlen Édesanyánk, kimondhatatlanul hiányzol...

Szabina és Józsi

*Ersek Csanádi István
Pálné Dr. Conty P. Magdolna*

Dr. Kékes Katalin és Dr. Gyárfás Ágnes

Dr. Gyárfás Ágnes